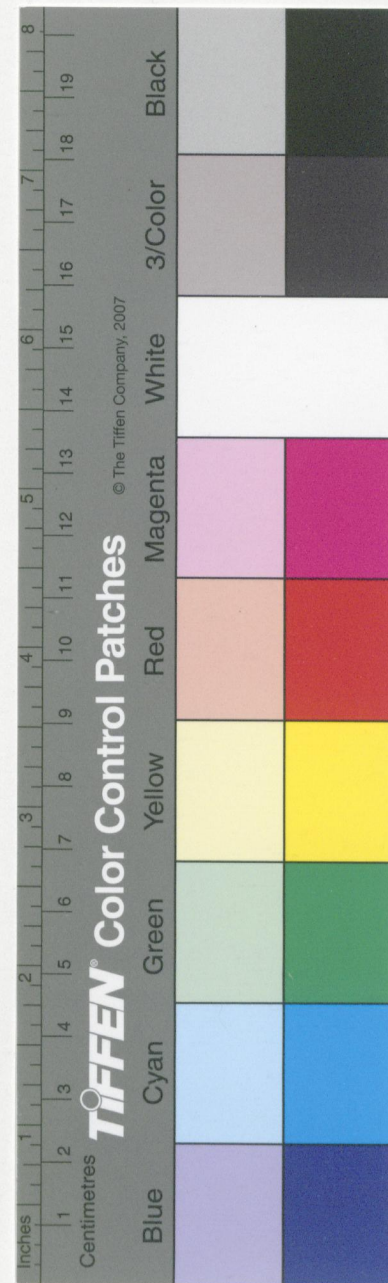

8. 4. 60

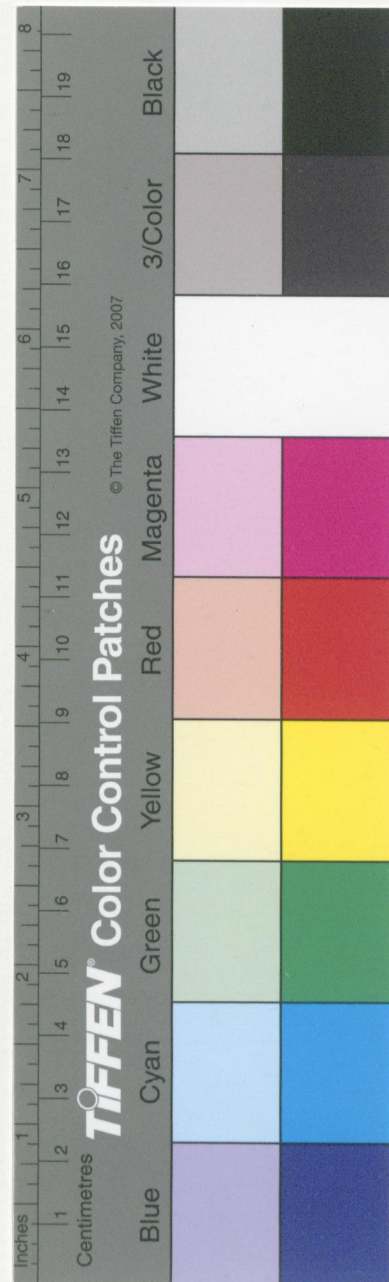
Nº 2.

Mamma frågar om vi verkligen ämnar gå
till Cagliari? det är ännu obestämt, det förefaller
att det ej går ångbåt härmed, och ingen
annan lägenhet heller, till dess höjden för
februari eller slutet Januari har vi ju som
som mamma vet. Låt fast förhållande
le, huru vidare skall vi gå? vi ej hjälpsamma
Om pengarna räcker till? fråga Mamma vidare,
ja det är ännu när vi ska se, d. v. s. se
för att de inte räcker, - men nu måste jag
fråga om skol vi ej tala om skola, - jag tänker
de några ord i mitt följande brev om "affäre-
na" förhållande! som Mamma, vad inte blev be-
sen afven för sin lantbruk? - Mamma tyckte
att jag är så lättsinnig i allt som är
riktigt? - Ja nu kanske lite, men jag blir
det bättre, dag efter dag, känner jag hur
jag verkligen blir mer och mer det rationella
elementet hos mig. När jag kommer hem
från Mamma de stora gemenskapen
jag är. — — — — —

Vid skammas veta huru en begravning här går
till? Vi blefvo en vacker förmiddag, gronda
uppmärksammas för ett underligt ljud från
gatan. Vi gingo till fönstret så kom det en
mängd med uniformerade pojkar, som
gingo två och två i linje. Först gick en med
ett kors och korsfixert serafim. Sedan kommo
två, med en stor låda, deri voro några gamla
kläder sedan kommo andra med valjus
i händerna, efter det der, gingo sex pojkar
som voro arvens rödklädda. De skulle
sjunga, sen en basunblåsare, som tåta
något sådant melodiskt, sedan först
barnet med den gamla kistan och
senast processionen. — Huru kistan med
flora fröta färggladare sammansatta öfver
längan myllas här, processionen hade inga
fasta kläder utan den ena så och den
andra så. Serafim gick de till kyrkan
den presterna mässade öfver ^{vid} och sedan

derifrån. Till kyrkogården der ytterligare en
nissa häns. På kyrkogården een nästan
begravningsplatsen voro i fröja, der äro många
sådant vacker gravar, d. v. s. de flesta, ena
fåra kapeller och andra hjertprinsar, allt
af hirt mannor. Ty för mannor tyktes de
har så här. När man kommo till ex. i nägra
träs gård här, så äro alla bord med mannor,
fröjor, alla deras kanner här af hirt
manner öfverant, så att man glömmes
af det är någonting rätt. — Reformen
te kyrkan har vi varit skammas, der tysk,
fransk och engelsk gudstjänst hålles. Det
är visst färdigt och visst att man här glöta
och fränt till guds hus, men jag vet ej,
om tycker jag att ^{de reformer} protestanterna kunde
ha hållt ett enda korsfixe, eller ett kors och
en tåla eller någonting. Kyrkan var hirt
rapprad, predikstolen öfver den altaren är
i våra kyrkor, sådant och sådant fast en stor
tunnad och dunnad var det frut, ingenting,

... den minsta mis. Pastorn predikade
utan koncept, de m. s. han läste few verser
från Bibeln och han förklarade. Jag utg
om jag är för förvånad över huru det är, huru
i våra lutheriska kyrkor, tycker jag att altar-
tjänsten är den vackraste, den som verkar
högstidigast på mig. Håll jagens ^{aktat} i
dag bjöd jag till skamman att vara ausäty
jag har för innerligt Gud om det, - men vet
skamman att den första adventen var i
hemma och då hark jag fått och funderat
för skamman och de andra, börjad jag säga
"Hark hark mig Herre Jesus Christ" min favorit
och så innerligt vänsso den hjertat och låt
och jag tror att de lärde jag en höglid ligas ^{kyrkan} ^{kyrkan}
det flödar af mig i tårar. Jag behöfver bara tänka
för den pfälman för att ha en tidigt, gläpplig
furiad af min skamman för minna igen, den
tiden då vi om Annas dag följde upp skom-
mor Ström och nämligen med John Stringham
utanför dörran, - och minna skamman det?
... ..

